

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ, સમક્ષ

ફોજદારી અપીલ નં. ૧૭૮૧/૨૦૦૬

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી એસ. વી. પિંટો

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા.
૨	પત્રકારને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	હા.
૩	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની યોગ્ય નકલ જોવા માંગે છે?	ના.
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના.

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

રતનસિંહ રામસિંહ પરમાર

ઉપસ્થિતિ

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ વતી સુશ્રી સી.એમ. શાહ, એ.પી.પી.

સામાવાળા નંબર ૧ વતી

સામાવાળા નંબર ૧ વતી વિશાલ કે. આનંદજીવાલા (૭૭૯૮)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિશ્રી એસ. વી. પિંટો

તારીખ: ૧૨/૦૭/૨૦૨૪

મૌખિક ચુકાદો

૧] વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, ચોથી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, ખેડા મુકામે નડિયાદ (હવે પછી "વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ" તરીકે ઓળખાશે) દ્વારા સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૧૧/૨૦૦૦ માં તારીખ ૧૮/૦૩/૨૦૦૬ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદા અને હુકમ વિરુદ્ધ અપીલકર્તા-રાજ્ય દ્વારા ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮(૧)(૩) હેઠળ આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેના દ્વારા વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે સામાવાળાને ભ્રષ્ટાચાર નિવારણ અધિનિયમ, ૧૯૮૮ (ત્યારબાદ ટૂંકમાં "પીસી એક્ટ" તરીકે ઓળખાશે) ની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી) અને ૧૩(૨) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે. સરળતા, સ્પષ્ટતા અને સંક્ષિપ્તતા ખાતર સામાવાળાને ત્યારબાદ મૂળ કેસ મુજબ આરોપી તરીકે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૨] કેસના રેકૉર્ડ પરથી સામે આવતી સંક્ષિપ્ત હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧] આરોપી ગામ આંબાવ, તાલુકો: આંકલાવ, જિલ્લો: આણંદ ખાતે તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને રાજ્યસેવક હતા. ગામ આંબાવ, તાલુકો: આંકલાવ ખાતે રહેતા ફરિયાદી સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયાર પાસે બાવીસ ગૂંઠા ખેતીની જમીન અને ગામ આંબાવ ખાતે આવેલું એક મકાન હતું, જે તેમના પિતા મહીજીભાઈ પઢીયારના નામે હતું. ટ્રેપના દોઢ વર્ષ પહેલાં મહીજીભાઈ પઢીયારનું અવસાન થયું હતું અને ફરિયાદી સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયાર મકાનના રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા. તેઓ આરોપીને મળ્યા હતા અને આરોપીએ તેમની પાસેથી રૂ. ૫૦/- ની રકમની માંગણી કરી હતી, અને ફરિયાદી પાસે રકમ ન હોવાથી તેમણે આરોપીને જણાવ્યું હતું કે તેઓ તારીખ ૧૮/૦૮/૨૦૦૦ ના રોજ ગ્રામ પંચાયત કચેરી ખાતે રકમ ચૂકવી દેશે. ફરિયાદી ગેરકાયદેસર અવેજની રકમ આપવા માંગતા ન હતા અને તેમણે એ.સી.બી. પોલીસ સ્ટેશન, ખેડા મુકામે નડિયાદ ખાતે જઈને પીસી એક્ટની કલમ ૭, ૧૩(૧)(ડી) અને ૧૩(૨) હેઠળ ફરિયાદ નોંધાવી હતી, જે તારીખ ૧૮/૦૮/૨૦૦૦ ના રોજ સી.આર. નં. ૮/૨૦૦૦ થી નોંધવામાં આવી હતી.

૨.૨] ટ્રેપ ગોઠવનાર અમલદારે પંચ સાક્ષીઓને બોલાવ્યા અને ફરિયાદી સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયારે ટ્રેપ ગોઠવનાર અમલદારને રૂ. ૫૦/- ના દરની એક ચલણી નોટ આપી. ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીઓની હાજરીમાં એન્થ્રેસીન પાવડર અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પનું નિદર્શન કરવામાં આવ્યું તથા એન્થ્રેસીન પાવડર અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પની લાક્ષણિકતાઓ ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીઓને સમજાવવામાં આવી અને ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવેલી ચલણી નોટ પર એન્થ્રેસીન પાવડર લગાવીને ફરિયાદીના સુતરાઉ બંડીના ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવી. ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીઓને જરૂરી સૂચનાઓ આપવામાં આવી અને ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી. ફરિયાદી, પંચ સાક્ષીઓ અને રેઈડિંગ પાર્ટીના સભ્યો સરકારી વાહનમાં નીકળ્યા અને એ.સી.બી. કચેરી ખેડા મુકામે નડિયાદથી આણંદ, બોરસદ ચોકડી, અંધારીયા ચોકડી, આસોદર ચોકડી થઈને આશરે ૧૬:૦૦ કલાકે આંબાવ ગામે પહોંચ્યા. જીપ થોડે દૂર પાર્ક કરવામાં આવી અને ફરિયાદી તથા પંચ નં. ૧ ચાલીને તલાટી-કમ-મંત્રીની કચેરીએ ગયા અને રેઈડિંગ પાર્ટીના અન્ય સભ્યો કચેરીની આસપાસ છુપાઈ ગયા. ફરિયાદી અને પંચ નં. ૧ આરોપીની કચેરીમાં ગયા અને આરોપીએ ફરિયાદી પાસેથી ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી અને ફરિયાદીએ પોતાની બંડીના ખિસ્સામાં મૂકેલી પાવડરવાળી ચલણી નોટ જમણા હાથથી કાઢીને આરોપીને આપી, જેમણે તે જમણા હાથથી સ્વીકારી અને પોતાના શર્ટના ડાબી બાજુના ખિસ્સામાં મૂકી. ફરિયાદીએ પૂર્વ નિર્ધારિત સંકેત આપ્યો અને રેઈડિંગ પાર્ટીના

સભ્યો આવી પહોંચ્યા અને આરોપીને પકડી લીધા. જરૂરી પરીક્ષણો કરવામાં આવ્યા અને આરોપીના ખિસ્સામાંથી રકમ રિકવર કરવામાં આવી તથા પંચનામું કરવામાં આવ્યું.

૨.૩] તપાસ કરનાર અમલદારે સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા અને નોકરીના રેકૉર્ડ તથા કેસ ચલાવવાની મંજૂરીના આદેશ સહિતના જરૂરી દસ્તાવેજો મળ્યા પછી વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ, નડિયાદ મુકામે ખેડા સમક્ષ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી, જે સ્પેશિયલ એસીબી કેસ નં. ૧૧/૨૦૦૦ તરીકે નોંધાઈ.

૨.૪] આરોપીને યોગ્ય રીતે સમન્સની બજવણી કરવામાં આવી હતી અને આરોપી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થયા હતા અને ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૨૦૭ ની યોગ્ય પ્રક્રિયા અનુસર્યા બાદ આરોપી સામે અંક ૯ પર તોહમત ઘડવામાં આવ્યું હતું અને આરોપીનું નિવેદન અંક ૧૦ પર નોંધવામાં આવ્યું હતું. આરોપીએ તોહમતની તમામ વિગતોનો ઇનકાર કર્યો હતો અને ફરિયાદ પક્ષનો પુરાવો રેકૉર્ડ પર લેવામાં આવ્યો હતો.

૨.૫] ફરિયાદ પક્ષે પોતાના કેસના સમર્થનમાં નીચે મુજબના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા છે.

મૌખિક પુરાવા

ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૧.	સોમાભાઈ માહીજીભાઈ પાઢિયાર	આંક - ૧૬
ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૨	જુગાજી મંગલભાઈ જાદવ	આંક - ૨૦
ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૩	જગદીશભાઈ મહેન્દ્રસિંહ દીક્ષિત	આંક - ૨૬
ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૪	અરવિંદભાઈ રણછોડભાઈ પટેલ	આંક - ૩૧
ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૫	ચાંદવેન્દ્ર જીલુભા રાણા	આંક - ૩૩
ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નંબર ૬.	પરમાર ભાઈલાલભાઈ રામસિંહ	આંક - ૪૨

દસ્તાવેજી પુરાવા

૧	ફરિયાદ	આંક - ૧૭
૨	જમી મેમો	આંક - ૨૪
૩	પંચનામા	આંક - ૨૫
૪	પંચોની ચદી	આંક - ૩૨
૫	પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, નડિયાદને પત્ર	આંક - ૩૪
૬	ઓર્ડરની નકલ, નડિયાદ	આંક - ૩૫
૭	ઓર્ડરની નકલ, બોરસદ	આંક - ૩૬
૮	ઓર્ડરની નકલ, ખેડા @નડિયાદ	આંક - ૩૭
૯	સર્વિસ બુક	આંક - ૩૮
૧૦	તલાટી-કમ-મંત્રીનો પત્ર, અંબવ	આંક - ૩૯
૧૧	પાનું નંબર ૨૮૮-૨૮૯ નો અર્ક	આંક - ૪૦

૨.૬] વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા અંક ૪૭ પર કલોઝિંગ પુરતીસ દાખલ કર્યા પછી ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩

હેઠળ આગળનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આરોપીએ ફરિયાદ પક્ષના તમામ પુરાવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર તથા આરોપીના વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળ્યા બાદ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વિવાદાસ્પદ નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો છે.

૩] સદરહુ નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદા અને હુકમથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને અપીલકર્તા-રાજ્ય દ્વારા મુખ્યત્વે એવી રજૂઆત સાથે હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો ચુકાદો અને હુકમ કાયદા અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવા વિરુદ્ધ છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૧ અને ફરિયાદીના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે, જેમણે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તેઓ તેમના મૃતક પિતાના નામે રહેલી મિલકતમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા અને તેઓ આરોપીને મળ્યા હતા, જેમણે રૂ. ૫૦/- ના ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી હતી. પંચ સાક્ષીની હાજરીમાં આરોપી દ્વારા રૂ. ૫૦/- ના ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની ફરી એકવાર માંગણી કરવામાં આવી હતી અને સ્વીકારવામાં આવી હતી તથા ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી બંનેએ તે બાબતે જુબાની આપી છે. ટ્રેપ ગોઠવનાર અમલદારે પણ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે અને કાયદા દ્વારા સ્થાપિત પ્રક્રિયા બાદ કેસ ચલાવવાની મંજૂરીનો આદેશ મેળવવામાં આવ્યો છે પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવાને અવિશ્વસનીય ગણીને અપ્રસ્તુત શંકાઓ ઊભી

કરી છે અને ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાને ફગાવી દીધો છે. ફરિયાદ પક્ષે રેઈડિંગ પાર્ટીના એક સભ્યની પણ તપાસ કરી છે જેમણે ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે અને તપાસ કરનાર અમલદારે પણ યોગ્ય રીતે તપાસ હાથ ધરી છે પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તપાસ કરનાર અમલદારના પુરાવાનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કર્યું નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એ બાબતની કદર કરી નથી કે ચલણી નોટો પર અને આરોપીના શર્ટ પર પણ એન્ટ્રેસીન પાવડરના અંશો જોવા મળ્યા હતા પરંતુ સદરહુ હકીકત વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા ધ્યાનમાં લેવામાં આવી નથી અને તેથી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કાઢવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ ભૂલભરેલો અને કાયદાની દ્રષ્ટિએ ખામીયુક્ત છે. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ પુરાવાનું સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે અને ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓએ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું હોવા છતાં અને તેમના કથનને અવિશ્વસનીય માનવાનું કોઈ કારણ ન હોવા છતાં માત્ર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓની જુબાનીમાં રહેલી ગૌણ વિસંગતતાઓ કે નજીવા વિરોધાભાસોને ધ્યાને લીધા છે. નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો વિવાદાસ્પદ ચુકાદો અને હુકમ કાયદા અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવા વિરુદ્ધ છે અને તે રદ થવાને પાત્ર છે.

૪] વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી સી.એમ. શાહ અને સામાવાળા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિશાલ આનંદજીવાલાને સાંભળવામાં

આવ્યા. નિર્દોષ છોડી મૂકવાના વિવાદાસ્પદ ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કર્યું અને કેસના રેકૉર્ડ પરના ફરિયાદ પક્ષના સમગ્ર પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કર્યું છે.

૫] વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી સી.એમ. શાહે તમામ સાક્ષીઓના સમગ્ર પુરાવા અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ તરફ ધ્યાન દોર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષના સમગ્ર પુરાવામાં એવો પુરાવો છે કે સામાવાળાએ રૂ. ૫૦/- ની ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી હતી અને સ્વતંત્ર સાક્ષીની હાજરીમાં પાવડરવાળી ચલણી નોટો સ્વીકારી હતી. ટ્રેપ ગોઠવનાર અમલદારે પણ જુબાની આપી છે કે રૂ. ૫૦/- ની એ જ ચલણી નોટ, જેના પર એન્ટ્રેસીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો, તે સામાવાળાના કબજામાંથી મળી આવી હતી અને ફરિયાદ પક્ષે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને રિકવરીના તમામ તત્વો સાબિત કર્યા છે. વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે આ અદાલતને અપીલ મંજૂર કરવા અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાના વિવાદાસ્પદ ચુકાદા અને હુકમને રદ કરીને આરોપીને સદરકુ ગુનાઓ માટે દોષિત ઠેરવવા વિનંતી કરી છે.

૫.૧] સામાવાળા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિશાલ કે. આનંદજીવાલાએ રજૂઆત કરી છે કે એ વાત સાચી છે કે સામાવાળાએ રૂ. ૫૦/- ની રકમ સ્વીકારી હતી પરંતુ તે મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ ના બાકી વેરાની રકમ પેટે

હતી. વેરો ઉઘરાવવો એ સામાવાળાની ફરજ હતી અને આંબાવ ગામના તલાટી-કમ-મંત્રી ભાઈલાલભાઈ રામસિંહની જુબાની પરથી સાબિત થાય છે કે ફરિયાદીની મિલકત પર વેરો બાકી હતો. ફરિયાદ પક્ષનો એવો કેસ છે કે ફરિયાદીનું નામ મિલકત નં. ૨૦૦ માં દાખલ કરવાનું હતું પરંતુ પુરાવા પરથી સાબિત થાય છે કે મિલકત નં. ૨૦૦ ફરિયાદીના પિતાની નહોતી અને તે મિલકત કુલાભાઈ જીવાભાઈના નામે હતી તથા ફરિયાદીને સદરહુ કુલાભાઈ જીવાભાઈ સાથે કોઈ સંબંધ નહોતો. ફરિયાદી કુલાભાઈ જીવાભાઈની મિલકતના મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા અને તે કામ સામાવાળાના અધિકારક્ષેત્રમાં આવતું નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તમામ પુરાવાઓનું સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કર્યું છે અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો ચુકાદો અને હુકમ સુસંગત કારણોસર છે અને તેમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનો કોઈ અવકાશ નથી. અરજદારના વિદ્વાન વકીલે આ અદાલતને અપીલકર્તાની અપીલ ફગાવી દેવા વિનંતી કરી છે.

૬] પ્રસ્તુત કેસની હકીકતોની ચર્ચા કરતાં પહેલાં, તારીખ ૧૨.૦૨.૨૦૨૪ ના રોજ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૧૬૨/૨૦૧૧ માં પસાર કરાયેલા મધ્યપ્પા અને અન્ય વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના અવલોકનોનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય રહેશે, જેમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા નં. ૨૪ થી ૨૬ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"૨૪. ફોજદારી અપીલમાં હસ્તક્ષેપના વ્યાપ અંગેની કાયદાકીય સ્થિતિ વિશે આપણે સૌપ્રથમ ચર્ચા કરી શકીએ. કારણ કે, તે આ પડકારનો પાયો છે. ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો આ મૂળભૂત સિદ્ધાંત છે કે જ્યાં સુધી દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી આરોપીની તરફેણમાં નિર્દોષતાની ધારણા રહેલી છે. આ ધારણા ટ્રાયલના તમામ તબક્કે ચાલુ રહે છે અને આખરે જ્યારે કેસ નિર્દોષ છૂટવામાં પરિણમે છે ત્યારે તે હકીકતમાં પરિણમે છે. જ્યારે કેસ નિર્દોષ છૂટવામાં પરિણમે છે ત્યારે નિર્દોષતાની ધારણા નક્કર બને છે. એવું એટલા માટે છે કારણ કે એકવાર ટ્રાયલ કોર્ટ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરીને એવું તારણ કાઢે છે કે આરોપી દોષિત નથી, ત્યારે ધારણા મજબૂત બને છે અને અપીલમાં તેને રદિયો આપવા માટે ઉચ્ચ મર્યાદાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે.

૨૫. એમાં કોઈ શંકા નથી કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમ સામે અપીલ થઈ શકે છે અને તે અંગે કોઈ વિવાદ નથી. એ પણ શંકાથી પર છે કે અપીલની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરવા કે તેની પુનઃતપાસ કરવા માટે વડી અદાલત પર કોઈ પ્રતિબંધ નથી. જો કે, પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરવાની વડી અદાલતની સત્તા એક મર્યાદિત સત્તા છે, ખાસ કરીને જ્યારે પડકારવામાં આવેલો આદેશ નિર્દોષ છોડી

મૂકવાનો હોય. પૂછવાનો પ્રથમ અને અગ્રણી પ્રશ્ન એ છે કે શું ટ્રાયલ કોર્ટ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું સંપૂર્ણ મૂલ્યાંકન કર્યું હતું અને પુરાવાના તમામ મહત્વપૂર્ણ અંશોને યોગ્ય વિચારણા આપી હતી. વિચારણા માટેનો બીજો મુદ્દો એ છે કે શું ટ્રાયલ કોર્ટનું તારણ ગેરકાયદેસર છે કે કાયદા અથવા તથ્યની ભૂલથી પ્રભાવિત છે. જો નહીં, તો ત્રીજી વિચારણા એ છે કે શું ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલો મત એક વ્યાજબી રીતે સંભવિત મત છે. માત્ર અભિપ્રાયના તફાવતને આધારે નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો નિર્ણય ઉલટાવી શકાય નહીં. જે જરૂરી છે તે ગેરકાયદેસરતા અથવા વિકૃતિ છે.

૨૬. એ નોંધી શકાય કે ફોજદારી કેસમાં બે મંતવ્યોની શક્યતા એ કોઈ અસાધારણ ઘટના નથી. અદાલતો દ્વારા 'બે-મંતવ્યોના સિદ્ધાંત' ને ન્યાયિક રીતે માન્યતા આપવામાં આવી છે અને જ્યારે પુરાવાનું મૂલ્યાંકન બે સમાન રીતે સંભવિત મંતવ્યોમાં પરિણમે ત્યારે તે અમલમાં આવે છે. જો કે, વિવાદનો ઉકેલ આરોપીની તરફેણમાં થવો જોઈએ. કારણ કે, આરોપીની નિર્દોષતાની તરફેણમાં સમાન રીતે સંભવિત મતનું અસ્તિત્વ એ પોતે જ ફરિયાદ પક્ષના કેસમાં એક વ્યાજબી શંકા છે. વળી, તે નિર્દોષતાની ધારણાને મજબૂત બનાવે છે. અને તેથી, જ્યારે બે મંતવ્યો શક્ય હોય ત્યારે આરોપીની નિર્દોષતાની તરફેણવાળા મતને અનુસરવો એ કાર્યવાહીનો સૌથી સલામત માર્ગ છે. તદુપરાંત, એ પણ સુસ્થાપિત છે કે

જો નિર્દોષ છોડી મૂકવાના કેસમાં ટ્રાયલ કોર્ટનો મત સંભવિત મત હોય, તો વડી અદાલત માટે પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરીને આરોપીને દોષિત ઠેરવવાનું યોગ્ય નથી. જો આવો માર્ગ માન્ય રાખવામાં આવે, તો કાયદાની નજરમાં અધિકારો અને જવાબદારીઓ નક્કી કરવાનું વ્યવહારિક રીતે અશક્ય બની જશે. સેલ્વરાજ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય માં,

"૧૩. ટ્રાયલ કોર્ટે આપેલા કારણોને ધ્યાનમાં લેતાં અને પુરાવાના મૂલ્યાંકન પરથી, અમારા સુવિચારિત મતે, ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલો મત એક સંભવિત મત હતો. આમ, વડી અદાલતે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના ચુકાદામાં હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈતો નહોતો. જગન એમ. શેષાદ્રિ વિરુદ્ધ તમિલનાડુ રાજ્ય [(૨૦૦૨) ૯ એસસીસી ૬૩૯] માં આ અદાલતે ઠરાવ્યું છે કે નિર્દોષ છોડી મૂકવાનું તારણ નોંધતી વખતે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પુરાવાનું કરવામાં આવેલું મૂલ્યાંકન એક વ્યાજબી મત હોવાથી અપીલમાં હસ્તક્ષેપ કરવો માન્ય નથી. નિર્દોષતાના આદેશને ઉલટાવતી વખતે વડી અદાલતની ફરજ વિશે આ અદાલત દ્વારા નીચે મુજબ જણાવવામાં આવ્યું છે:

"૯. ...અમે એ અવલોકન કરવા મજબૂર છીએ કે વડી અદાલત નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલ પર વિચાર કરી રહી હતી. જેના પર નિર્દોષતા

આધારિત હતી તેવા વિવિધ આધારોની ચર્ચા કરવી અને તે આધારોને દૂર કરવા જરૂરી હતા. તેણે તેમ કયું નથી. નિર્દોષતા સામેની અપીલ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે હિતકારી સિદ્ધાંતોને વડી અદાલતે અવગણ્યા છે. જો ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પુરાવાનું કરવામાં આવેલું મૂલ્યાંકન કોઈ ખામીથી પીડાતું ન હોય, જેમ કે વિવાદાસ્પદ ચુકાદામાં ખરેખર કોઈ નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો નથી, તો નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો હુકમ રદ કરી શકાયો ન હોત. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલો મત એક વ્યાજબી મત હતો અને કલ્પનાના કોઈ પણ તબક્કે જો એવું કહી શકાય કે બીજો મત શક્ય હતો, તો તે નિર્દોષ છોડી મૂકવાના હુકમને રદ કરવા માટે પૂરતો મજબૂત આધાર નહોતો." (ભારપૂર્વક ઉમેરેલ) સંજીવ વિરુદ્ધ હિમાચલ પ્રદેશ રાજ્ય માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સંબંધિત નિર્ણયોનું વિશ્લેષણ કર્યું અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાના આદેશ સામેની અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે અપીલ અદાલતના અભિગમનો સારાંશ આપ્યો હતો. તેણે આ મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:—

"૭. એ સુસ્થાપિત છે કે: —

૭.૧. નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, જો અપીલ અદાલતનો એવો અભિપ્રાય હોય કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ નિર્દોષતાનો ચુકાદો ઉલટાવવા યોગ્ય છે, તો આરોપીને નિર્દોષ છોડવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટના ધ્યાને આવેલા કારણોની ચર્ચા થવી જોઈએ

(જુઓ વિજય મોહન સિંહ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય, અનવર અલી વિરુદ્ધ હિમાચલ પ્રદેશ રાજ્ય)

૭.૨. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નિર્દોષ છોડી મૂકવાના આદેશ સાથે ફોજદારી બાબતમાં નિર્દોષતાની સામાન્ય ધારણા વધુ મજબૂત બને છે (જુઓ એટલી વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય)

૭.૩. જો રેકૉર્ડ પરના પુરાવા પરથી બે મંતવ્યો શક્ય હોય, તો અપીલ અદાલતે નિર્દોષતા સામેની અપીલમાં હસ્તક્ષેપ કરવામાં અત્યંત ધીમા રહેવું જોઈએ (જુઓ સાંબશિવન વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય)."

૬.૧] મદ્દપ્પા (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા ૩૬ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:—

"૩૬. આપણું ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્ર અનિવાર્યપણે એ વચન પર આધારિત છે કે કોઈ પણ નિર્દોષને દોષિત ઠેરવવામાં ન આવે. ફોજદારી કાયદાના તમામ રક્ષણાત્મક પગલાં અને ન્યાયશાસ્ત્રીય મૂલ્યો ન્યાયની કોઈપણ નિષ્ફળતાને રોકવા માટે છે. નિર્દોષ છોડી મૂકવા સામેની અપીલનો નિર્ણય કરતી વખતે જે સિદ્ધાંતો અમલમાં આવે છે તેનો સારાંશ આ રીતે આપી શકાય:—

- (૧) પુરાવાનું મૂલ્યાંકન એ ફોજદારી ટ્રાયલનું મુખ્ય તત્વ છે અને આવું મૂલ્યાંકન વ્યાપક હોવું જોઈએ – જેમાં મૌખિક કે દસ્તાવેજી તમામ પુરાવાઓનો સમાવેશ થાય છે;
- (૨) પુરાવાનું આંશિક કે પસંદગીયુક્ત મૂલ્યાંકન ન્યાયના ભંગમાં પરિણમી શકે છે અને તે પોતાનામાં પડકારનો એક આધાર છે;
- (૩) જો અદાલત પુરાવાના મૂલ્યાંકન પછી શોધે છે કે બે મંતવ્યો શક્ય છે, તો આરોપીની તરફેણવાળા મતને સામાન્ય રીતે અનુસરવામાં આવશે;
- (૪) જો ટ્રાયલ કોર્ટનો મત કાયદેસર રીતે સંભવિત મત હોય, તો માત્ર વિપરીત મતની શક્યતા નિર્દોષતાને ઉલટાવવાનું વાજબી ઠેરવશે નહીં;
- (૫) જો અપીલ અદાલત પુરાવાના પુનઃમૂલ્યાંકન પર અપીલમાં નિર્દોષતાને ઉલટાવવા તરફ ઝુકેલી હોય, તો તેણે ટ્રાયલ કોર્ટ નિર્દોષ છોડવા માટે આપેલા તમામ કારણોનો ચોક્કસ ઉલ્લેખ કરવો જોઈએ અને તમામ તથ્યોને આવરી લેવા જોઈએ;
- (૬) નિર્દોષતામાંથી દોષસિદ્ધિમાં ઉલટાવવાના કેસમાં અપીલ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટના નિર્ણયમાં ગેરકાયદેસરતા, વિકૃતિ અથવા કાયદા કે તથ્યની ભૂલ દર્શાવવી જોઈએ.

૬.૨] ૨૦૨૨ શૂન્ય સુપ્રીમ (એસસી) ૧૨૪૮ માં નોંધાયેલા નીરજ દત્તા વિરુદ્ધ રાજ્ય (દિલ્હી એન.સી.ટી. સરકાર) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા નં. ૬૮ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"૬૮. ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી જે સામે આવે છે તેનો સારાંશ નીચે મુજબ છે:

—

(એ) અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ આરોપી રાજ્યસેવકનો ગુનો સ્થાપિત કરવા માટે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા વિવાદિત મુદ્દા તરીકે રાજ્યસેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અને સ્વીકૃતિની સાબિતી એ અનિવાર્ય શરત છે.

(બી) આરોપીનો ગુનો સાબિત કરવા માટે ફરિયાદ પક્ષે હકીકતની બાબત તરીકે પ્રથમ ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અને ત્યારબાદની સ્વીકૃતિ સાબિત કરવી પડશે. આ વિવાદિત મુદ્દો પ્રત્યક્ષ પુરાવા દ્વારા સાબિત કરી શકાય છે જે મૌખિક પુરાવા અથવા દસ્તાવેજી પુરાવાના સ્વરૂપમાં હોઈ શકે છે.

(સી) વધુમાં, વિવાદિત મુદ્દો, એટલે કે ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અને સ્વીકૃતિની સાબિતી પ્રત્યક્ષ મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાના અભાવે સંજોગોજનક પુરાવા દ્વારા પણ સાબિત કરી શકાય છે.

(ડી) વિવાદિત મુદ્દો, એટલે કે રાજ્યસેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અને સ્વીકૃતિ સાબિત કરવા માટે નીચેના પાસાઓને ધ્યાનમાં રાખવાના રહેશે:

(૧) જો રાજ્યસેવક તરફથી કોઈ માંગણી ન હોવા છતાં લાંચ આપનાર દ્વારા ચૂકવણીની ઓફર કરવામાં આવે અને બાદમાં તે ઓફરને માત્ર સ્વીકારે અને ગેરકાયદેસર અવેજ મેળવે, તો અધિનિયમની કલમ ૭ મુજબ તે સ્વીકૃતિનો કેસ છે. આવા કિસ્સામાં રાજ્યસેવક દ્વારા અગાઉની માંગણી હોવી જરૂરી નથી.

(૨) બીજી તરફ, જો રાજ્યસેવક માંગણી કરે છે અને લાંચ આપનાર તે માંગણી સ્વીકારે છે અને માંગવામાં આવેલ અવેજ આપે છે જે બદલામાં રાજ્યસેવક દ્વારા મેળવવામાં આવે છે, તો તે મેળવવાનો (ઓબટેઈનમેન્ટ) કેસ છે. મેળવવાના કેસમાં ગેરકાયદેસર અવેજ માટેની અગાઉની માંગણી રાજ્યસેવક તરફથી ઉદ્ભવે છે. આ અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળનો ગુનો છે.

(૩) ઉપરોક્ત (૧) અને (૨) બંને કિસ્સાઓમાં, લાંચ આપનાર દ્વારા ઓફર અને રાજ્યસેવક દ્વારા માંગણી અનુક્રમે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા વિવાદિત મુદ્દા તરીકે સાબિત થવી જોઈએ. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, અન્ય કોઈ બાબત વિના ગેરકાયદેસર અવેજની માત્ર સ્વીકૃતિ કે પ્રાપ્તિ તેને અધિનિયમની કલમ ૭ અથવા કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ

અનુક્રમે ગુનો બનાવશે નહીં. તેથી, અધિનિયમની કલમ ૭ હેઠળ ગુનો સાબિત કરવા માટે લાંચ આપનાર તરફથી એક ઓફર ઉદ્ભવવી જોઈએ જે રાજ્યસેવક દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે જે તેને ગુનો બનાવશે. તેવી જ રીતે, રાજ્યસેવક દ્વારા કરાયેલી અગાઉની માંગણી જ્યારે લાંચ આપનાર દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે અને બદલામાં ચુકવણી કરવામાં આવે જે રાજ્યસેવક દ્વારા મેળવવામાં આવે, તે અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી) અને (૧) તથા (૨) હેઠળ મેળવવાનો ગુનો બનશે.

(ઈ) ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અને સ્વીકૃતિ અથવા મેળવવા અંગેનું તથ્યનું અનુમાન કાયદાની અદાલત દ્વારા અનુમાનના રૂપમાં ત્યારે જ કરી શકાય જ્યારે પાયાની હકીકતો સંબંધિત મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા સાબિત થઈ હોય અને તેના અભાવે નહીં. રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીના આધારે ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા માંગણીની હકીકત સાબિત થઈ છે કે નહીં તે વિચારતી વખતે તથ્યનું અનુમાન લગાવવાની અદાલત પાસે વિવેકાધીન સત્તા છે. અલબત્ત, તથ્યનું અનુમાન આરોપી દ્વારા રદિયો આપવાને આધીન છે અને રદિયાના અભાવે અનુમાન કાયમ રહે છે.

(એફ) જો ફરિયાદી 'હોસ્ટાઈલ' જાહેર થાય, અથવા મૃત્યુ પામે અથવા ટ્રાયલ દરમિયાન પુરાવો આપવા માટે અપ્રાપ્ય હોય, તો ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી અન્ય કોઈ સાક્ષીનો પુરાવો રજૂ કરીને સાબિત કરી શકાય છે જે ફરીથી મૌખિક કે દસ્તાવેજી પુરાવા આપી શકે છે અથવા ફરિયાદ પક્ષ

સંજોગોજનક પુરાવા દ્વારા કેસ સાબિત કરી શકે છે. ટ્રાયલ સમાપ્ત થતી નથી કે તે આરોપી રાજ્યસેવકના નિર્દોષ છૂટવાના હુકમમાં પરિણમતી નથી.

(જી) જ્યાં સુધી અધિનિયમની કલમ ૭ નો સંબંધ છે, વિવાદિત હકીકતોની સાબિતી પર, કલમ ૨૦ અદાલતને એવું અનુમાન લગાવવાનો આદેશ આપે છે કે ગેરકાયદેસર અવેજ સદરહુ કલમમાં દર્શાવ્યા મુજબના હેતુ અથવા ઈનામ માટે હતો. સદરહુ અનુમાન અદાલત દ્વારા કાનૂની અનુમાન અથવા કાયદાકીય અનુમાન તરીકે લગાવવું પડશે. અલબત્ત, સદરહુ અનુમાન પણ રદિયો આપવાને આધીન છે. કલમ ૨૦ અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) ને લાગુ પડતી નથી.

(એચ) અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળનું કાયદાકીય અનુમાન ઉપર મુદ્દા (ઈ) માં દર્શાવેલ તથ્યના અનુમાનથી અલગ છે કારણ કે પ્રથમ એક ફરજિયાત અનુમાન છે જ્યારે બાદનું સ્વરૂપ વિવેકાધીન છે."

૭] વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના રેકૉર્ડ પરના ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાનું પુનઃમૂલ્યાંકન કરતાં, ફરિયાદ પક્ષે અંક ૧૬ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૧ સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયારની તપાસ કરી છે અને સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ટ્રેપના દોઢ વર્ષ પહેલાં તેમના પિતાનું અવસાન થયું હતું. તેમના પિતા પાસે બાવીસ ગૂંઠા

ખેતીની જમીન અને એક મકાન હતું, જે તેમના મૃતક પિતાના નામે હતું અને તેઓ મિલકતના રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા. તેઓ આરોપીને મળ્યા અને તે સમયે આરોપીએ રૂ. ૫૦/- ના ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી હતી. ફરિયાદી પાસે પૈસા ન હોવાથી તેઓ ઘરે ગયા અને સાતથી આઠ દિવસ પછી ફરીથી આરોપીને મળ્યા, જેમણે તેમને પૂછ્યું કે શું તેઓ પૈસા લાવ્યા છે. તેમણે રકમ ચૂકવવાનો ઇનકાર કર્યો અને આરોપીએ તેમને અરજી આપવા જણાવ્યું અને તેમણે અરજી લખીને આરોપીને આપી. આરોપીએ ફરી એકવાર ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી અને તારીખ ૧૬/૦૮/૨૦૦૦ ના રોજ તેઓ આરોપીને મળ્યા હતા, જેમણે ફરીથી ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી અને ફરિયાદીએ તેમને જણાવ્યું કે તેઓ બીજા દિવસે ચૂકવી દેશે. તેઓ ગયા અને ફરિયાદ નોંધાવી, જે અંક ૧૭ પર રજૂ કરવામાં આવી છે. તેઓ અન્ય વ્યક્તિ સાથે આંબાવ ગામે ગયા અને તેઓ સરદાર ભવન કચેરી, નડિયાદથી વાહનમાં ગયા હતા. તેમણે રૂ. ૫૦/- ના દરની એક ચલણી નોટ આપી હતી જેના પર પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને તે તેમની બંડીના ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવી હતી. તેઓ વાહનમાં આંબાવ ગયા અને તેઓ તથા અન્ય એક વ્યક્તિ આરોપીની કચેરીમાં ગયા. આરોપીએ તેમને પૂછ્યું કે શું તેઓ પૈસા લાવ્યા છે અને તેમણે હા પાડી અને આરોપીએ કબાટમાંથી તેમની અરજી કાઢી અને રકમની માંગણી કરી અને તેમણે રૂ. ૫૦/- ની પાવડરવાળી ચલણી નોટ આપી, જે તેમના જમણા હાથથી તેમની બંડીના

ખિસ્સામાં હતી અને આરોપીએ તે પોતાના જમણા હાથથી સ્વીકારી અને પોતાના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂકી. તેઓ બહાર ગયા અને પટેલ સાહેબને બોલાવ્યા અને પટેલ સાહેબ તથા અન્ય ચાર વ્યક્તિઓ આવ્યા અને પટેલ સાહેબ સાથે રહેલી વ્યક્તિએ આરોપીના ખિસ્સામાંથી ચલણી નોટો કાઢી લીધી. તે સમયે આરોપીએ આછા વાદળી રંગનો શર્ટ પહેર્યો હતો. સાક્ષીએ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ચલણી નોટો અને શર્ટની ઓળખ કરી છે.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેમના મકાનનો નંબર ૨૦૦ છે અને તેઓ મકાનનો વેરો ભરતા હતા. તેમના પિતાના અવસાન પછી તેઓ આરોપીને બેથી ત્રણ વખત મળ્યા હતા અને તેઓ પ્રથમ વખત આરોપીને ક્યારે મળ્યા હતા તે જાણતા નથી. ફરિયાદમાં પણ તેમણે આરોપીને મળ્યા તે તારીખ કે સમય દર્શાવ્યો નથી. તેઓ કુલાભાઈ જીવાભાઈ નામના કોઈ વ્યક્તિને ઓળખતા નથી અને સાક્ષીએ એ વાતનો ઇનકાર કર્યો છે કે મિલકત નં. ૨૦૦ એ મકાન નથી પરંતુ ખુદી જમીન છે. મિલકત નં. ૨૦૦ માટે અને મિલકત નં. ૨૦૦ પોતાના નામે ટ્રાન્સફર કરાવવા માટે અરજી આપવામાં આવી છે. તેઓ મિલકત નં. ૨૦૦ ના રેકૉર્ડમાં સીધું જ પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા અને ઘટના પછી તેમનું નામ મિલકતમાં દાખલ થયું નથી. જો તેઓ પોતાના નામે મિલકત ટ્રાન્સફર કરાવવા માંગતા હોય, તો સરપંચને અરજી આપવી પડતી હતી અને તેને મીટિંગમાં મૂકવી

પડતી હતી અને અરજીને મીટિંગમાં મૂકવા સિવાય તલાટી-કમ-મંત્રીની અન્ય કોઈ ભૂમિકા નહોતી. જ્યારે તેઓ તલાટી-કમ-મંત્રીની કચેરીએ ગયા ત્યારે પટાવાળા દયાભાઈ અને ધીરુભાઈ જેઠાભાઈ પારેખ હાજર હતા અને જ્યારે તેઓ નડિયાદ ખાતેની એ.સી.બી. કચેરીએથી નીકળ્યા ત્યારે તેમની પાસે રૂ. ૫૦/- ની ચલણી નોટ સિવાય અન્ય કોઈ રકમ નહોતી અને તેમની મિલકત પર કોઈ વેરો બાકી નહોતો તથા મિલકત નં. ૨૮૮-૨૮૯ તેમની મિલકતો છે. સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તલાટી-કમ-મંત્રીએ તેમને કહ્યું હતું કે જો કોઈ મિલકત કોઈના નામે ટ્રાન્સફર કરવાની હોય તો બાકી વેરાની રકમ ચૂકવવી પડે.

૭.૧] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૨૦ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૨ જુગાજી મંગળભાઈ જાદવની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી પંચ સાક્ષી છે, જેઓ અન્ય પંચ સાક્ષી કનુભાઈ ઉકાભાઈ મકવાણા સાથે તારીખ ૧૮/૦૮/૨૦૦૦ ના રોજ એ.સી.બી. કચેરી ગયા હતા. સાક્ષીએ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે અને જ્યારે તેઓ અને અન્ય પંચ સાક્ષી એ.સી.બી. કચેરી ગયા અને ફરિયાદી સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયારને મળ્યા ત્યારે બનેલી તમામ ઘટનાઓનું વર્ણન કર્યું છે. ફરિયાદીએ રૂ. ૫૦/- ની એક ચલણી નોટ આપી હતી અને એ.સી.બી. સ્ટાફના બુધાભાઈએ તેમની હાજરીમાં એન્થ્રેસીન પાવડર અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પનું નિદર્શન કર્યું હતું તથા એન્થ્રેસીન પાવડર અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પની લાક્ષણિકતાઓ તેમને સમજાવવામાં આવી હતી.

સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે રૂ. ૫૦/- ની ચલણી નોટ પર એન્થ્રેસીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને તે ફરિયાદીની બંડીના ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવી હતી તથા તેમને અને અન્ય પંચ સાક્ષીને તેમજ ફરિયાદીને જરૂરી સૂચનાઓ આપવામાં આવી હતી. તેઓ એ.સી.બી. કચેરીએથી વાહનમાં ટ્રેપ માટે નીકળ્યા અને તેઓ તથા ફરિયાદી ચાલીને આરોપીની કચેરીમાં ગયા. તે સમયે આરોપી પોતાની કચેરીમાં બેઠા હતા અને ડાબી બાજુ અન્ય એક વ્યક્તિ બેઠેલી હતી. આરોપીના ટેબલની સામે બે ખુરશીઓ હતી અને તેઓ તથા ફરિયાદી તે ખુરશીઓ પર બેઠા હતા. ફરિયાદીએ આરોપીને તેમની અરજી ૩૧ તારીખે મૂકવા જણાવ્યું અને આરોપીએ ફરિયાદીને પૂછ્યું કે શું તેઓ તે ચીજ લાવ્યા છે, જેના જવાબમાં ફરિયાદીએ હકારમાં જવાબ આપ્યો, અને ફરિયાદીએ પોતાની બંડીના ખિસ્સામાંથી પાવડરવાળી ચલણી નોટો કાઢીને જમણા હાથથી આરોપીને આપી અને આરોપીએ તે જમણા હાથથી સ્વીકારી અને પાવડરવાળી ચલણી નોટો ડાબી બાજુના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂકી. પૂર્વ નિર્ધારિત સંકેત આપવામાં આવ્યો અને રેઇડિંગ પાર્ટીના સભ્યો આવી પહોંચ્યા તથા અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પની જરૂરી તપાસ કરવામાં આવી અને પંચનામું કરવામાં આવ્યું.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે શર્ટ પર કોઈ નિશાન કરવામાં આવ્યું નહોતું અને ફરિયાદી દ્વારા પોતાનું નામ દાખલ કરવા માટે આપવામાં આવેલી અરજીમાં મકાન નંબર ૨૦૦

હતો. તપાસ કરનાર અમલદારે આરોપી પાસેથી મકાન નં. ૨૦૦ નો રેકૉર્ડ માંગ્યો નહોતો અને આરોપીના ખિસ્સામાંથી જે રૂમાલ કાઢવામાં આવ્યો હતો તેનો રંગ તેમને યાદ નથી. આરોપી માટે વૈકલ્પિક શર્ટની વ્યવસ્થા કોણે કરી હતી તે તેઓ જાણતા નથી અને આરોપીના ખિસ્સામાંથી કયા કાગળો જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા તે તેઓ કહી શકતા નથી.

૭.૨] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૨૬ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૩ જગદીશભાઈ મહેન્દ્રસિંહ દીક્ષિતની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી સક્ષમ સત્તાધિકારી છે જેમણે કેસ ચલાવવાની મંજૂરીનો આદેશ આપ્યો છે, જે અંક ૨૮ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે કાગળો સાથે કેસ ચલાવવાની મંજૂરીના આદેશનો ડ્રાફ્ટ મોકલવામાં આવ્યો હતો અને તેમણે તે રેકૉર્ડ પર રજૂ કર્યો છે. મકાન ફરિયાદીના નામે ટ્રાન્સફર થયું છે કે નહીં તે ચકાસવા માટે તેમણે કોઈ દસ્તાવેજ જોયો ન હતો.

૭.૩] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૩૧ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૪ અરવિંદભાઈ રણછોડભાઈ પટેલની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી એ.સી.બી. પોલીસ સ્ટેશન,

ખેડા મુકામે નડિયાદ ખાતે પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. સાક્ષી ટ્રેપ ગોઠવનાર અમલદાર છે અને તેમણે તારીખ ૧૮/૦૮/૨૦૦૦ ના રોજ જ્યારે આંબાવ તાલુકો: આંકલાવ, જિલ્લો: નડિયાદના રહેવાસી ફરિયાદી સોમાભાઈ મહીજીભાઈ પઢીયાર તેમની કચેરીએ આવ્યા ત્યારે બનેલી તમામ ઘટનાઓ અને ટ્રેપ ગોઠવવા માટે કરાયેલી સમગ્ર પ્રક્રિયા જણાવી છે. તેમણે સ્વતંત્ર પંચ સાક્ષીને બોલાવ્યા હતા અને ટ્રેપ સફળ થઈ ત્યાં સુધી ટ્રેપ માટે હાથ ધરવામાં આવેલી સમગ્ર પ્રક્રિયાનું વિગતવાર વર્ણન કર્યું છે.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ફરિયાદ સાચી છે કે નહીં તેની તેમણે ખાતરી કરી ન હતી અને ફરિયાદી દ્વારા પોતાના નામે ટ્રાન્સફર કરાવવા માંગતા મકાન અંગેના કોઈ દસ્તાવેજની તેમણે માંગણી કરી ન હતી. તેમણે આરોપીની કચેરીમાં મકાનના દસ્તાવેજો જોયા ન હતા અને જો કોઈ મિલકત ટ્રાન્સફર કરવાની હોય, તો તે તમામ કાયદેસરના વારસદારોના નામે ટ્રાન્સફર થાય. ફરિયાદ નોંધતી વખતે તેમણે ફરિયાદીના મૃતક પિતાના કેટલા કાયદેસરના વારસદારો હતા તેની ખાતરી કરી ન હતી, અને જ્યારે તેમણે ફરિયાદ લેખિતમાં નોંધી ત્યારે તેમણે સ્ટેશન ડાયરીમાં કે એફ.આઈ.આર. રજિસ્ટરમાં તેની નોંધ કરી ન હતી. જે મકાન માટે ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી કરવામાં આવી હતી તે મકાન વિશે તેમની પાસે

કોઈ માહિતી નથી. ટ્રેપ વખતે કચેરીના પટાવાળા અને ધીરુભાઈ પારેખ કચેરીમાં હાજર હતા.

૭.૪] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૩૩ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૫ યાદવેન્દ્ર જીલુભા રાણાની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી તપાસ કરનાર અમલદાર છે, જેમણે જણાવ્યું છે કે ડીકોચ ટ્રેપ એ.આર. પટેલ, પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર દ્વારા તારીખ ૧૮/૮/૨૦૦૦ ના રોજ ૨૩:૦૦ કલાકે ગોઠવવામાં આવી હતી અને ડીકોચ ટ્રેપના દિવસે જ તપાસ તેમને સોંપવામાં આવી હતી. તેમણે આરોપીની ધરપકડ કરી હતી અને તેમને સ્પેશિયલ જજ ખેડા મુકામે નડિયાદ સમક્ષ રજૂ કર્યા હતા અને આરોપીને જ્યુડિશિયલ કસ્ટડીમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા, અને ત્યારબાદ તપાસ કરનાર અમલદારે સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા છે. સાક્ષીએ આરોપીના સર્વિસ રેકૉર્ડ સંબંધિત તમામ દસ્તાવેજો રજૂ કર્યા છે.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે કોઈ લેખિત આદેશ દ્વારા તેમને તપાસ સોંપવામાં આવી ન હતી અને જ્યારે એફ.આઈ.આર. નોંધવામાં આવી ત્યારે તેઓ હાજર ન હતા. એફ.આઈ.આર. દાખલ કરતી વખતે સ્ટેશન ડાયરીમાં નોંધ કરવામાં આવી હતી કે કેમ તે તેમણે ચકાસ્યું ન હતું અને તેમણે મિલકત ટ્રાન્સફર કરવા માટે ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજી જોઈ હતી અને મિલકતની માલિકી અંગે પણ

તપાસ કરી હતી. ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવેલી અરજી જે અંક ૧૮ પર રજૂ કરાયેલ દસ્તાવેજ છે તેમાં મકાન નં. ૨૦૦ નો ઉલ્લેખ છે અને તેમણે ફરિયાદીના મૃતક પિતાના કાયદેસરના વારસદારો વિશે તપાસ કરી ન હતી. રેકૉર્ડમાં મકાન નં. ૨૦૦ કોના નામે છે તે તેઓ કહી શકતા નથી. તેમણે તારીખ ૮/૯/૨૦૦૦ ના રોજ તલાટી-કમ-મંત્રી પાસેથી મકાન નં. ૨૦૦ અંગે માહિતી માંગી હતી અને તેમણે ફુલાભાઈ જીવાભાઈના કાયદેસરના વારસદારો અંગે કોઈ પૂછપરછ કરી નથી. તેમણે મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ પર ચૂકવવાપાત્ર વેરા અંગે તપાસ કરી નથી અને અન્ય વ્યક્તિના નામે મિલકત કોણ ટ્રાન્સફર કરી શકે તે અંગે કોઈ તપાસ કરી નથી.

૭.૫] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૪૨ પર ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ભાઈલાલભાઈ રામસિંહ પરમારની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી આંબાવ ગામના તલાટી-કમ-મંત્રી છે જેમણે જણાવ્યું છે કે તેમને તારીખ ૧૮/૮/૨૦૦૦ ના રોજ આંબાવ ગામનો ચાર્જ સોંપવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ તારીખ ૮/૯/૨૦૦૦ ના રોજ તલાટી-કમ-મંત્રી તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા. તેમણે મહીજીભાઈ ભાઈજીભાઈની મિલકતની નકલો આપી હતી અને રેકૉર્ડ મુજબ મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ મહીજીભાઈ ભાઈજીભાઈના નામે હતી. તેમણે તારીખ ૦૮/૦૯/૨૦૦૦ ના રોજ પત્ર નં. ૬૪/૨૦૦૦ થી માહિતી આપી હતી અને તલાટી-કમ-મંત્રી, આંબાવનો સિક્કો લગાવ્યો હતો અને તે અંક ૪૩ પર રજૂ

કરવામાં આવેલ છે, જે પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, એસીબી પોલીસ સ્ટેશનને મળી હતી.

આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરાયેલી ઉલટતપાસ દરમિયાન સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તારીખ ૧૮/૮/૨૦૦૦ ના રોજ મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ પર વેરા પેટે રૂ. ૩૨/- ની રકમ બાકી હતી અને સાક્ષીએ અંક ૪૫ પર રજિસ્ટરનો ઉતારો રજૂ કર્યો છે. વર્ષ ૨૦૦૧ ના સોમાભાઈ મહીજીભાઈના ખાતા નં. ૩૩૬ ના રજિસ્ટરમાં રૂ. ૭/- ની રકમ બાકી હતી અને ખાતા નં. ૩૩૬ ના રજિસ્ટરનો ઉતારો અંક ૪૬ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો છે.

૮] ફરિયાદ પક્ષે અંક ૧૯ પર ગામ આંબાવ, ગ્રામ પંચાયત આંબાવ તાલુકો: આંકલાવની મિલકત નં. ૨૦૦ નું પ્રોપર્ટી કાર્ડ રજૂ કર્યું છે અને દસ્તાવેજના અવલોકન પરથી મિલકત નં. ૨૦૦ એ ખુદ્દી જમીન છે અને તેના માલિક કુલાભાઈ જીવાભાઈ છે. ફરિયાદ પક્ષનો એવો કેસ છે કે ફરિયાદીએ મિલકત નં. ૨૦૦ ના રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માટે અરજી કરી હતી, જે તેમના પિતા ભાઈજીભાઈ પઢીયારની હતી પરંતુ જો અંક ૧૯ પર રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજનું અવલોકન કરવામાં આવે તો સાબિત થાય છે કે મિલકત નં. ૨૦૦ કુલાભાઈ જીવાભાઈની માલિકીની હતી અને ભાઈજીભાઈ પઢીયાર – ફરિયાદીના પિતાની નહોતી.

૯] આરોપીએ એવો બચાવ લીધો છે કે ફરિયાદીની મિલકત પર વેરો બાકી હતો અને ફરિયાદી મિલકત નં. ૨૦૦ ના રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગતા હતા, જે કુલાભાઈ જીવાભાઈના નામે હતી અને ફરિયાદીને તે મિલકત સાથે કોઈ લેવાદેવા નહોતી પરંતુ તેને પોતાના નામે ટ્રાન્સફર કરવા અરજી આપી હતી. વાસ્તવમાં ફરિયાદી મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ ના માલિક છે અને ખાતા નં. ૩૩૬ ની ખેતીની જમીન ફરિયાદીના નામે છે. મિલકત નં. ૨૮૮ અને ૨૮૯ માટે રૂ. ૩૨/- વેરો બાકી હતો અને ફરિયાદીની ખાતા નં. ૩૩૬ ની ખેતીની જમીન માટે રૂ. ૭/- વેરો બાકી હતો અને કુલ મળીને ફરિયાદીની મિલકતો પર વેરા પેટે ચૂકવવાપાત્ર રૂ. ૩૯/- ની રકમ બાકી હતી. ફરિયાદીની જુબાનીમાં ફરિયાદીએ તેમની હાજરીમાં કરવામાં આવેલા એન્થ્રેસીન પાવડર અને અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પના નિદર્શન વિશે કશું જણાવ્યું નથી અને ટ્રેપ સફળ થયા પછી કોઈ પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું કે કેમ તે અંગે કંઈ જણાવ્યું નથી. તદુપરાંત, ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે ટ્રેપ વખતે આરોપીએ આછા વાદળી રંગનો શર્ટ પહેર્યો હતો પરંતુ જો અંક ૨૫ પર રજૂ કરાયેલ પંચનામાનું અવલોકન કરવામાં આવે તો આરોપીનો શર્ટ જાંબલી રંગનો અને લીલા રંગના ટપકાંવાળો દર્શાવવામાં આવ્યો છે અને જણાય છે કે તપાસ કરનાર અમલદાર દ્વારા જપ્ત કરવામાં આવેલા શર્ટના રંગમાં મોટો વિરોધાભાસ છે. વધુમાં, તપાસ કરનાર અમલદારે મિલકત નં. ૨૦૦ વિશે તપાસ કરી નથી, જેમાં ફરિયાદીએ મહેસૂલી

રેકૉર્ડમાં પોતાનું નામ દાખલ કરાવવા માંગ્યું હતું. રેકૉર્ડ પર એ પણ આવ્યું છે કે મહેસૂલી રેકૉર્ડમાં ફરિયાદીનું નામ દાખલ કરાવવા માટે આરોપી સક્ષમ સત્તાધિકારી ન હતા પરંતુ આરોપી દ્વારા માત્ર અરજી મીટિંગમાં મૂકવાની હતી. તદુપરાંત, ફરિયાદ પક્ષ ફરિયાદી કે પંચ સાક્ષીની જુલાનીમાં માંગણીની હકીકત સાબિત કરી શક્યું નથી અને જ્યાં સુધી અગાઉની માંગણીનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી આરોપીએ કઈ તારીખે કે સમયે ગેરકાયદેસર અવેજની રકમની માંગણી કરી હતી તે અંગે કોઈ ચોક્કસ તારીખ કે સમય નથી. ટ્રેપ વખતે ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીએ માત્ર એટલું જ જણાવ્યું છે કે આરોપીએ ફરિયાદીને પૂછ્યું હતું કે શું તેઓ તે "ચીજ" લાવ્યા છે અને આ આરોપી દ્વારા ગેરકાયદેસર અવેજની માંગણી સમાન બનતું નથી.

૧૦] સમગ્ર પુરાવાના ઝીણવટભર્યા વિશ્લેષણ પરથી, ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલાં કે ટ્રેપની તારીખે આરોપી દ્વારા કરવામાં આવેલી માંગણી અંગે કોઈ સ્પષ્ટ, સચોટ અને ખાતરીપૂર્વકનો પુરાવો નથી અને માંગણીની હકીકત, જે પીસી એક્ટ હેઠળના ગુના માટે અનિવાર્ય શરત છે, તે ફરિયાદ પક્ષના પુરાવામાં સાબિત થઈ નથી.

૧૧] માંગણીની હકીકત ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી અને જો પાવડરવાળી ચલણી નોટોની રિકવરી આરોપીના કબજામાંથી થઈ હોવાનું માની

લેવામાં આવે તો પણ આરોપીએ સંભવિત ખુલાસો રજૂ કર્યો છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તમામ પુરાવાઓની સાચા પરિપ્રેક્ષ્યમાં ચર્ચા કરી છે. વધુમાં, માંગણીની હકીકત વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત ન થઈ હોવાથી અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળનું અનુમાન વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ લાગુ કરી શકાયું ન હોત.

૧૨] વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વિવાદાસ્પદ ચુકાદા અને હુકમમાં રેકૉર્ડ પર ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા સમગ્ર પુરાવાની ચર્ચા કરી છે અને તમામ પાસાઓની ચર્ચા કરી છે અને રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા સમગ્ર પુરાવામાં ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા માંગણીની હકીકત સાબિત થઈ ન હોવાથી વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે નિર્દોષ છોડી મૂકવાનો વિવાદાસ્પદ ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો છે.

૧૩] મદદપ્પા (ઉપરોક્ત) અને નીરજ દત્તા (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયને ધ્યાને લેતાં આ અદાલતનો એવો અભિપ્રાય છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદ પક્ષના સમગ્ર પુરાવાનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કર્યું છે અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાના વિવાદાસ્પદ ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ ખામી અને ગેરકાયદેસરતા જણાતી નથી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તમામ પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કર્યું છે અને આ અદાલતનો સુવિચારિત અભિપ્રાય છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ આરોપીને તેમની સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવા માટે સંપૂર્ણપણે ન્યાયી હતી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો તદ્દન ન્યાયી

અને યોગ્ય છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા કે ક્ષતિ આચરવામાં આવી નથી તથા આ અદાલત વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો, આખરી નિષ્કર્ષ અને નિર્દોષ છોડી મૂકવાના પરિણામી હુકમ સાથે સંપૂર્ણપણે સંમત છે. આ અદાલતને વિવાદાસ્પદ ચુકાદા અને હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી અને હાલની અપીલ ગુણદોષ વિનાની છે અને પરિણામે તે ફગાવી દેવામાં આવે છે.

૧૪] સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૧૧/૨૦૦૦ માં વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, ચોથી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટ, ખેડા મુકામે નડિયાદ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો તારીખ ૧૮/૦૩/૨૦૦૬ નો વિવાદાસ્પદ ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે. જામીન ખત રદ થાય છે.

૧૫] રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી તુરંત સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવામાં આવે.

વીવીએમ

સહી (અવાચ્ય)
(એસ. વી. પિન્ટો, ન્યાયમૂર્તિશ્રી)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.